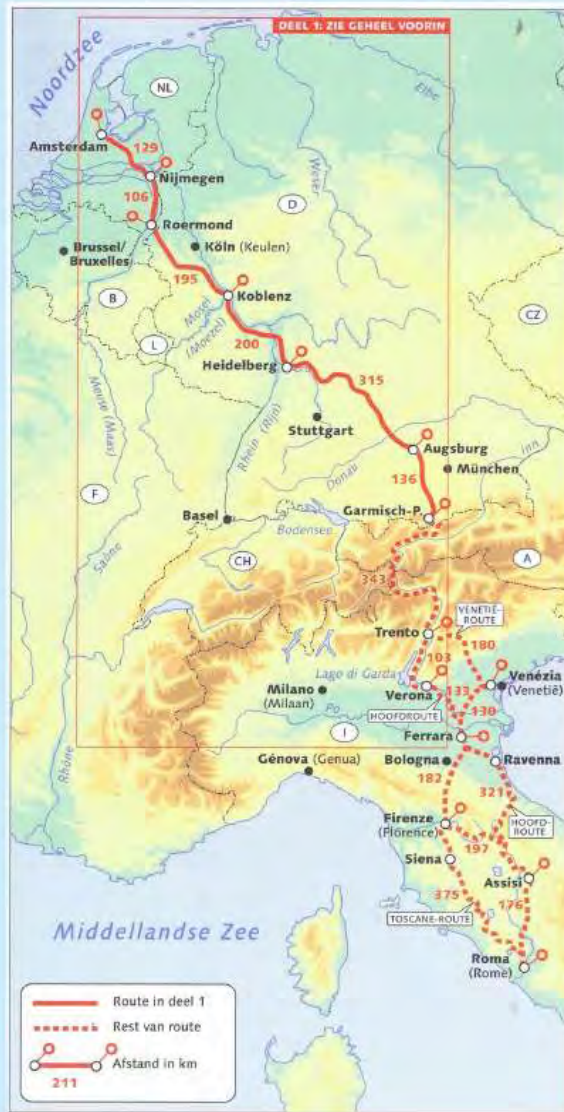

Rene fietst naar Rome

Rene fietst naar Rome 24 aug t/m 16 sept 2017

De Voorbereidingen (14 aug):

Ik heb dit weekend met de iPad foto's gemaakt van het tekstuele deel van de boekjes (het voorste deel) om ze digitaal mee te kunnen nemen. Dan kan ik de reisbeschrijving 's avonds lezen. Als ik dan de kaartjes kopieer, knip en snij op klein formaat en samenniet in pakjes van 10 of 20 kaartjes dan heb ik een papieren kopie van de routeaanwijzingen (het achterste deel van de boekjes) voor tijdens het fietsen. En de kaartjes passen dan mooi in mijn stuurtasje. Ik kan dan de boekjes zelf thuis laten. Dat scheelt weer 890 gram aan bagage en de boekjes blijven netjes en heel.

Dit weekend heb ik een nieuwe (goede 2e hands) fiets opgehaald in Boxtel, gevonden via internet. Afgelopen zomer heb ik mijn oude Koga Lightrunner total loss gereden in de parkeergarage in Luxemburg. Ik heb nu een hele mooie blauwe Koga Lightrunner (slechts 13 kg). vandaag een eerste ritje naar mijn werk in Baarn gemaakt (2 * 25 km). Hij loopt als een zonnetje.

Ik ben heel blij met deze fiets. Low-rijders erop laten zetten en een tandwiel cassette met bergverzet achter (kleinste verzet 25 voor en 30 achter). Geen clips op de pedalen. Ik ga niet op snelheid. Schoenen met clips lijken mij ook erg onhandig. Extra bidonhouder en thermobidon. Oh ja, en een netje als snelbinder. Heel erg handig om de tent en helm onder te doen.

Wat mee te nemen:

Ik heb veel en lang gezocht naar de juiste spullen. De keuzes zijn gevallen op:

- Fietstassen - Ortlieb Front & Back Roller Plus - extra licht (1 kg minder dan standaard tassen) en absoluut waterdicht; op internet € 220 voor 4 tassen
- Tent - Trek Santiago - extra licht en vooral klein pakket (niet groter dan een brood); alleen voor mooi weer; anders hotel in; € 70 bij Amazone.de
- Slaapzak - Coleman Biker - klein pakket en licht; € 55 bij sportwinkel
- Kussentje - Hikeature.com; super, super klein - € 15 bij Amazone.de
- Infloat matras - Hikeature.com; super, super licht - € 39 bij Amazone.de
- Jas - The-North-Face - betaalbaar, absoluut waterdicht en met luchtgaten onder de armen (erg prettig) - € 120 bij sportwinkel
- Sokken - SealSkin - per definitie warme en droge voeten; duur, maar zeker zijn geld waard - € 50 per paar op internet
- Koken - Sole Stove - hout stoof; licht, goedkoop, leuk, met pannetje/mok - € 100 via internet USA website

Verder neem ik 4 sets van mijn camping & sport spullen mee (broeken en shirts). Dus geen super duur outdoor spul. Niet nodig. En 1 set voor 's avonds (dunne lange broek en shirtje) netjes genoeg voor in een restaurant. Een dons jasje voor onder de waterdichte regenjas voor als het koud wordt. Ook 1 set lang ondergoed van de wintersportspullen voor als het echt koud wordt.

Simpele handschoentjes. Overschoenen voor over de sneakers. Geen andere schoenen. Alleen slippers.

En heel veel kleine flesjes en potjes voor shampoo, zonnebrand, scheergel etc. Alles klein verpakking.

Inpakken (20 aug):

Ik heb gisteren alle fietstassen gepakt met alles wat ik mee wil nemen. Zoveel mogelijk de spullen verdeeld in verschillende plastic tassen (dus shirts in een AH tas, onderbroeken in Hema-tas etc.) Dit om te voorkomen dat het niet een brij aan losse spullen wordt in de fietstassen. Achter op de fietstassen heb ik met Duct Tape en watervaste pen geschreven wat er in de tassen zit. *Google fietstas search system*.

Totaal heb ik 17 kilo, in 4 tassen, 1 stuurtas en een tent. Het valt me wel wat tegen. 17 kg is veel. Ik heb nog veel ruimte over. Maar ik ga toch nog nadenken of er spul uit kan om gewicht te minderen. Ik heb gelezen van ervaren fietsers dat 20 kilo een beetje de norm is.

Zojuist een rondje gefietst met de tassen erop. Je merkt weinig of niets van die 17 kg. Het fietsen gaat nog steeds redelijk licht (op de vlakke weg). Sturen met de fietstassen op de low rider voorop is geen enkel probleem.

En nu ben ik klaar met voorbereiden. Wachten tot donderdag.

1e dag (24 aug):

Vandaag vertrokken. Ik ben met Liesbeth naar het station gefietst voor een heuse uitzwaai. Dikke tranen (van wie?). In Utrecht is Pepe opgestapt en we zijn samen naar A'dam gegaan. Het was erg gezellig maar ook vreemd. Peep, had ik je al gezegd dat ik trots op je ben?

Om 09:30 een hugg en daarna weggefietsst voor 4 à 5 weken. In no time de stad uit gefietst en natuurlijk de weg kwijtgeraakt. Snel de route weer opgepakt. Lang leve maps.me. Dit is een onmisbare iPhone app voor dit werk. Dank je Jan Jes.

Vandaag ruim 100 km gefietst. De formele route is 87 km. Dus wel wat extra's moeten doen. Nu met mijn mini tentje op een mooie camping in Overberg bij Veenendaal.

Nog een spannende overval meegemaakt bij de Zeeman (of all places). Hoe bedenk je het? Zeeman overvallen. Een deel van het winkelcentrum in Veenendaal was afgezet. Verder niets te zien.

En ik heb nog een nieuwe sport ontdekt vandaag. Met 10 tot 15 vooral vrouwen van 60+ midden op het fietspad gaan staan. Tot 3 keer toe. Type gehaketballen voorgevel en bloemkool kapsel. Als ik er aan kom dan roepen ze heel hard 'fiets er achter' en gaan ze allemaal een kant uit ... behalve van het fietspad af. Ik heb nog niet door hoe de puntentelling is. Misschien kom ik er morgen achter als ik er een paar omkegel.

Bij Ankerveen was er een kapotte brug. Een aansnellende ambulance kon er niet door. Ik moest over een smal bruggetje van een sluisje. Val ik nog bijna met fiets en al in het water. Ik was net op tijd om te zorgen dat ik op het droge kon vallen.

In Weesp nog even een reservesleutel van mijn fiets laten maken. Dat was niet onverstandig (blijkt op de 12e dag)

Etappe 1: Gooi en Utrechtse Heuvelrug

Amsterdam - Overberg

83,6 km • 45 m ▲ • 40 m ▼

Route: p. 90

Overnachten: p. 19

In de trein naar A'dam

Amsterdam Centraal Station

Watergraafsmeer

Bussumse heide

De eerste lunch in Hilversum,
omgeven met RTL-humbug

De Gelderse valei

De camping in Achterberg

2e dag (25 aug):

Vandaag van Veenendaal naar vlak bij Venray gefietst. Totaal 110 km. Keurig binnen de afspraak met mijzelf om de eerste week te richten op 60 km per dag en maximaal 80 km.

Nu op een camping aan de Maas met een prima restaurant met een prachtige veranda.

Beter dan in Doij, achter Nijmegen bij de Doijpolder. Vanmiddag geluncht op het terras van een restaurant. Alles kwam rechtstreeks uit de friettent ernaast, van diepvries naar magnetron en dan in een plastic bakje. Als er een competitie voor is dan maken ze goede kans op de slechtste friettent van Nederland.

Vanaf de Doijpolder kijk je op de bergrug achter Nijmegen. Prachtig on-Nederlands uitzicht.

Onverwachts al een klein stukje door Duitsland geweest. De sigaar is in de tas gebleven. Ik heb er 4 bij me. Voor elke grensovergang 1. Morgen naar Roermond en dan richting Keulen. Dus morgen de eerste sigaar.

Etappe 2: Betuwe en Rijk van Nijmegen

Overberg - Gennep

77,9 km • 95 m ▲ • 90 m ▼

Route: p. 97
Overnachten: p. 24

Etappe 3: Noord- en Midden-Limburg

Ottersum - Boukoul

71,9 km • 35 m ▲ • 25 m ▼

Route: p. 101
Overnachten: p. 28

De heide bij Bussum

In het bos van Achterberg naar Elst (Utrecht)

De pond over de Rijn bij Elst (Utrecht)

De ergste snackbar van Nederland (in Doij) met de meest bemoeizuchtige oma ooit

Het fietsdondje over de Maas bij Blitterswijk (bij Venray)

Prachtige camping direct aan de Maas, met een mooie old-style heren kapsalon

Het ontbijtje de volgende ochtend, het is een heel zwaar leven dat fietsen

3e dag (26 aug):

Na een geweldig ontbijt (klaargemaakt door de kapitein van het fietspondje) van Venray naar Jülich gefietst. Afgelopen nacht in de verte onweer gezien in de richting van Duitsland. vandaag is het mooi weer en droog, wel wat dreigend. Ik hoop dat het droog blijft.

Mooie route langs de Maas met een prachtig stuk door het natuurgebied 'de Meinweg'. Maar ik heb ook veel Limburgse lelijkheid gezien. Wit stenen zelfbouw gedrochten van huizen. Niet onder enig architectuur en 'looks' van de Gamma / Hornbach.

Bij een boerderij op het terras koffie willen drinken. Het serveer-huppeltje mocht mij er geen glaasje kraanwater bij geven, alleen Spa rood uit een flesje. Klaar dus. Dan geen koffie. Doei.

In Duitsland langs de Roer (Rur) gefietst. Nogal wat fout gefietst. Ik heb de oplossing voor mijn vermeende dyslexie. Er staat rechtsaf, ik lees linksaf en op de kruising wil ik naar links maar ga ik naar rechts. Het gaat allemaal vanzelf goed dus.

Vannacht wil ik even in een gewoon bed ook vanwege het dreigende onweer. Hotels gebeld in Jülich. Alles vol. Pas bij de 7e poging had ik geluk. Lang leve internet op de telefoon.

Etappe 3: Noord- en Midden-Limburg

Ottersum - Boukoul

71,9 km • 35 m ▲ • 25 m ▼

Route: p. 101

Overnachten: p. 28

Etappe 4: Langs de Roer

Boukoul - Birkesdorf

66,8 km • 120 m ▲ • 25 m ▼

Route: p. 106

Overnachten: p. 33

Vanmiddag iemand tegengekomen die al meerdere keren naar Rome en Santiago is gefietst. Hij had een peperdure maatgemaakte Koga. Een ervaringsdeskundige dus. Even staan praten over wat het is om over de Alpen te komen. Zijn advies: *Zorg dat je altijd een blikje Cola bij je hebt voor de suiker.* Verder meldde hij dat ik mij over mijn conditie geen zorgen moest maken. *Als je bij de Alpen aankomt heb je al zo'n conditie opgebouwd dat je er overheen vliegt.*

Muziektent in Grubbervorst

Rozenkwekerij

Pond over de Maas bij Kessel

De grens met Duitsland, richting Roer en Julich

4e dag (27 Aug):

Vannacht heeft het geregend. Nu is het weer droog. De kamer van het pension in Jülich was middelmatig maar het ontbijt was perfect. Het oude lijk waarmee ik aan tafel zat was wat minder. Of ze zo uit een tv-serie was gelopen over de oude Duitse adel. Vreselijke kouwe kak.

Na het ontbijt van start gegaan langs de Roer. Al snel parallel aan een bruinkoolmijn. De foto komt niet goed over maar het is een gat van ca. 10 km bij 6 km en zeker 400 meter diep. Angela is een beste meid maar waarom heeft zij nog steeds niets gedaan aan de 5 mega 'Arschlöcher im Erde' rondom Keulen? Als je een keer bij zo'n bruinkoolmijn in de buurt bent dan moet je echt de moeite nemen om het met eigen ogen te zien.

Al snel de eerste klim gedaan bij Düren. Slechts 1 km lang, maar wel 9%. Zit er gelijk een snotneus van 40/45 in mijn wiel. Ik laat mij niet kennen. Fiets met het tongleer onder mijn schoenen naar boven. Kijk ik achterom. Is die slappiemel afgestapt halverwege.

Nu na 120 km weer in een hotel in Bad Breisig. Diner bij een Italiaan aan de oever van de Rijn. Meloen met ham, pasta met fungi en daarna hausgemachte tiramisu. Het is zwaar dat fietsen. Morgen weer tentje en simpel.

Etappe 5: Zülpicher Börde en Kottenforst

Birkesdorf - Remagen

84,7 km • 325 m ▲ • 385 m ▼

Route: p. 110

Overnachten: p. 38

Langs de Roer

Slecht te zien, maar wel een gat van 10 km bij 6 km en 400 meter diep

En dit is wat ze nog meer willen afgraven

Fietsen gaat prima. Ik merk dat kont, rug en benen geen probleem geven. Het gaat steeds beter zelfs. Normaal is mijn gem. Snelheid 20 tot 22 km/uur. Is nu 24 tot 26. Op het vlakke stuk, gewoon de benen laten vallen, zonder kracht zetten.

Het weer tot nu is perfect. 20 tot 26 graden en half bewolkt. Kan niet beter voor het fietsen. Eergister bij Venray veel geflits in de lucht maar geen gerommel, dus ver weg. Was in Jülich, daar waar ik gister was. En overdag dus droog. De goden zijn met mij (tot nu toe).

Bij het diner op het terras aan de Rijn waren 2 oude heren aan het discussiëren over elektrische auto's. De ene was een dinosaurus van een petrol-head. Wat een onzin argumenten. Ik kon mij nauwelijks inhouden om mij er niet mee te bemoeien.

Aangekomen aan de Rijn bij Remagen

5e dag (28 aug):

Na weer een super ontbijt ben ik vertrokken langs de Rijn. Eerst even geld getapt. Ga ik met mijn fiets achter een geparkeerde Audi terreintreker langs, rijdt die troel plotsklaps achteruit. Ze had niets door. Op 1 mm na dwars over mijn fiets heen. Ik schreeuw. Tevergeefs. Ze rijdt weg en heeft nog steeds niets door.

Ik heb vandaag veel andere fietsers gezien. Het is een druk bereden route door dagjesfietsers en door langeafstand fietsers (LAFers).

De uitzichten zijn enorm. Alles naar Nederlands model. Anton Piek heeft het Diorama in de Efteling gemaakt. Marklin heeft het vervolgens overgenomen. En de Duitsers hebben daarna langs de Rijn alles in de werkelijkheid nagebouwd. Echt waar hoor.

Het staat hier vol met burchten uit de EU 1.0 (tijdperk Karel de Grote). Velen zijn prachtig uitgelicht boven op de berg. Met Koblenz als centraal punt waar de Moezel de Rijn in komt.

vandaag wat rustiger aan gedaan. Zoveel goede adviezen kan ik niet negeren. En het was 28 graden, wat ook meespeelt.

Eén van de vele stadjes aan de Rijn

Nu op een kleine camping tegenover de Loreley op het trekkersveld met 3 anderen. De Loreley stelt echt niets voor. Ook nog even gezwommen in de Rijn om wat af te koelen. Een zalige verse salade gegeten bij de Rewe (Duitse AH). Zij zijn 's ochtend om 07:00 open, hebben een goede koffie en boordjesbar. Dus prima om morgen even een ontbijtje te gaan halen. De Rewe wordt een vast ijkpunt de komende dagen door Duitsland heen.

De hele nacht treinen en schepen gehoord. Mooie plek, die camping, maar wel met aan 2 zijden van de Rijn een druk bereiden goederenspoor met heeeele lange treinen en zware schepen die de hele nacht voorbij komen. Gelukkig ben je na een dag fietsen moe genoeg om er weinig van te merken.

Bij Remagen

Zelt am Rein

Stammtisch im Rein

6e dag (29 aug):

Vandaag rustig aan gedaan op advies van velen ... 140 km. Ik wilde tot Heidelberg, maar ik heb het net niet gehaald. Gisteren had ik een dipje. Vandaag ging het weer echt goed.

Vandaag eerst langs de Rijn gefietst. Erg veel dagjesfietsers en ook lange afstand fietsers. Het fietspad langs de Rijn is erg slecht. Veel gaten en hobbels van boomwortels. Ook gaat de route af en toe door lelijk industrieel gebied. Gelukkig is 90 % pittoresk en feestelijk.

Na Koblenz van de Rijn af het heuvellandschap in onder Mainz langs. Erg mooi, overal wijngaarden. Geen fietsers te bekennen. Geen één. Terwijl het de beschreven Rome route is. Ben ik nou alleen zo gek of zijn al die anderen zo normaal? (naar Louis van Gaal.)

Vandaag de hele dag met helm gefietst. Vanochtend van een Duitser voor het eerst een valide argument gehoord. Je helm opzetten daar waar het gevaarlijk wordt heeft geen zin. Je weet dat het daar gevaarlijk wordt en je fiets dus voorzichtig. Het gaat om de onverwachte gevaren. Het dragen van de helm is OK, qua draagcomfort. Alleen het ziet er niet uit. Hier in Duitsland geen probleem. Maar of ik in Italië zo zonder enige stijl ga fietsen ... ik weet het nog niet. Wat moeten de Donna's denken?

Nu op een camping in Hemsbach, net voor Heidelberg. Direct tegen het dorp aan en wel wat lawaai van de snelweg vlakbij. Een beetje een koude-kak-camping. Mensen verbazen zich over mijn tentje. Ik verbaas mij over hun terreintrekkers met dubbelassers erachter. Ik was nog net op tijd bij het restaurant op de camping voor een kip met pesto.

Morgen nog 20 km naar Heidelberg. Daar wacht Han, de oudste broer van Liesbeth die bij Karlsruhe woont. Hij gaat 1 of 2 dagen meefietsen. Erg leuk.

Etappe 7: Rijndal en Rheinhessen

St. Goar - Leeheim

90,3 km • 190 m ▲ • 180 m ▼

Route: p. 119

Overnachten: p. 54

Etappe 8: Boven-Rijnse Laagvlakte

Leeheim - Kleingemünd

83,8 km • 110 m ▲ • 70 m ▼

Route: p. 126

Overnachten: p. 58

Burchten, burchten en burchten

En stadjes, stadjes en stadjes

Een burcht tegenover de Loreley

Een burcht op een eiland in de Rijn

Af en toe ook lelijke stukken

Eén van de vele senioren getto's, het is een plaag

7e dag (30 aug):

Vandaag begonnen met een lekke band door een doorn van een roos of een braam o.i.d. Breekt bij het pompen ook nog het ventiel af. Dus eerst een reserve binnenband er in gelegd. Maar goed dat ik een reserveband bij me had. Onderweg even een nieuwe gecoörd.

Hierdoor was ik 30 min. te laat in Heidelberg. Eerst nog een pondje over de Rijn. Han stond braaf te wachten in Heidelberg bij de Jugendherberg.

Van Heidelberg (na koffie en taart op het centrale plein, prachtige stad) samen met Han langs de Neckar gefietst. Het mooiste stuk tot nu toe. Zeer rustig, mooie paden, prachtige uitzichten over de rivier. Echt overweldigend.

Geluncht in een klein schattig dorpje aan de Neckar (Hirschhorn?), Spaetzie met kip en room, ben ik gek op.

Verder de dag achter elektro-Han aangereden. Ja, Han reed veelal voorop. (Ingewijden weten waarom.)

Nu aan de Stammtisch in Hassmersheim met Die Helmut. Helmut is 82 en heeft gevaren op Nederland en stopt niet met lullen. Kan ik mooi effe dit verslag schrijven.

Etappe 8: Boven-Rijnse Laagvlakte

Leeheim - Kleingemünd
83,8 km • 110 m ▲ • 70 m ▼

Route: p. 126
Overnachten: p. 58

Etappe 9: Langs de Neckar

Kleingemünd - Oedheim
73,6 km • 200 m ▲ • 165 m ▼

Route: p. 132
Overnachten: p. 60

Rechts: de Neckar

De brug in Heidelberg

De lunch met schuimend appelsap

De Neckar

De Stammtisch met die Helmut

Rechts: de Kocher

8e dag (31 aug):

vandaag zijn Han en ik begonnen met regen tijdens het ontbijt. Direct na het ontbijt was het weer droog. Tijdens de koffie weer regen. Na de koffie weer droog. We fietsen dus netjes tussen de buien door. Voor morgen ziet het weer er ongeveer hetzelfde uit. De temperatuur is terug van 30 naar 18 graden.

Han is na 30 km weer afgezwaaid richting Heilbron. Daar pakt hij de trein terug naar Karlsruhe. Ik kan nu niet meer stayeren (het baanwielrennen achter een motor aan). Mijn aanjager is weg.

De tocht gaat na de Neckar verder langs de Kocher en de Bühler. Het mooiste stuk tot nu. Stil, geen treinen, geen auto's, goede fietspaden, dorpjes alla 'what the fff.... doen mensen hier?' en een prachtige omgeving.

Na 85 km een hotel gezocht in Braunsbach. Het hotel was dicht want het centrum van het dorp wordt herbouwd. Vorig jaar is het dorpsplein met een aantal huizen volledig weggespoeld door een modderstroom vanaf de berg. Indrukwekkende foto's gezien. Ik ben door een tweelingbroer van Martin Olschowski (voor ingewijden) naar binnen getrokken voor koffie. Groooooote verhalen over de modderstroom. Tot het weer droog was buiten. Nu in een hotel één dorpje verder, Croffelbach. Naast de mega hoge brug. Net voor de regen binnen. Fiets achter het hotel in de stal gezet. Wasje gedaan. Jong gezin aan tafel gesproken met schattig blond jochie van 4.

Morgen de eerste echte bergen de Schwäbische Alb op. Spannend.

Etappe 9: Langs de Neckar

Kleingemünd - Oedheim

73,6 km • 200 m ▲ • 165 m ▼

Route: p. 132

Overnachten: p. 60

Etappe 10: Kochertal

Oedheim - Braunsbach

62,6 km • 185 m ▲ • 105 m ▼

Route: p. 136

Overnachten: p. 67

Rechts:

- Kanaal langs de Kocher
- Bovenlangs de Kocher
- The road to nowhere
- Korste spoorlijn ooit

9e dag (1 sept):

vandaag begonnen bij 12 graden. Lange hardloopbroek, onder-shirt en over-shirt met lange mouwen aan. Gelijke gestart met een klim van 2 km van 9%. Viel nog erg mee. Daarna continu stijgen en dalen. Korte klimmetjes van 1 km of minder van 7 tot 12%. Goed te doen. Ik moet me bij de start inprenten dat ik het kan halen. Als ik begin met 'ga ik dat wel halen?' dan haal ik het zeer zeker niet. Het klimmen is een sportieve uitdaging maar goed te doen.

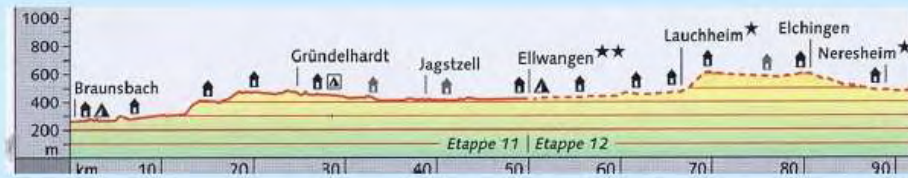
Ik ben nu van de riviertjes af en zit in stevig heuvellandschap. De afdalingen zijn koud. Je komt warm en bezweet boven en neigt dan om extra hard naar beneden te gaan. Ik heb mijn regenjas aangedaan om goed warm te blijven. Op deze manier heb je zo een koude op je rug te pakken.

Tot 13:00 is het droog gebleven. Daarna miezeren. Om 14:30 echte serieuze regen. Gestopt na 60 km. Ik voel me schuldig. Morgen inhalen. De regen is niet erg maar ook niet echt leuk. Nu in een dorps hotel der Roter Ochsen in Lauchheim. Morgen wordt het weer warmer en droog.

vandaag weer tot 2 keer met oudjes op straat staan praten. *Zeker Nederlander? Zeker op weg naar Rome? Er komen hier veel fietsers langs. Het weer, voetbal, politiek. OK, maar nu moet ik weer verder anders kom ik nooit in Rome.*

Morgen vroeg moet ik als eerste beginnen met de zwaarste klim voor Garmisch-Partenkirchen. Maar niet te veel en te zwaar ontbijten dus.

10e dag (2 sept):

Ook vandaag is het qua weer iets minder. De hele dag is het droog gebleven maar wel bewolkt. Ik denk een graad of 13 tot 14. Ik heb mijn Sealskinz sokken aangedaan. Waterdichte warme sokken met 3 lagen. Tip van Jan Jes (dank). Ik heb alleen Jezus Nikes en sneakers bij me. De Sealskinz zijn essentieel wil ik mijn voeten warm en droog houden op dit soort dagen. Je kan er mee in een emmer water staan zonder natte voeten te krijgen.

Mijn doel voor vandaag is Augsburg bij München. Daar regent het op dit moment stevig. Maar door de dag heen voordat ik daar aankom wordt het beter.

De dag begon met een klim van 3 km van 10% met de laatste 500 meter 12%. Ik heb het gehaald tot op de laatste 25 meter. Maar lopend een fiets met 17 kg bepakking voortduwen op 12% is even killing als fietsend. Boven aangekomen was ik kapot, maar OK.

De weg ging verder op de Schwäbische Alb. Een glooiende hoogvlakte van donkere dennenbossen en grote open velden. Vossen, buizerds, herten, eekhoorns gezien ... en verder niets. Dodelijk stil. Geen dorpen, wegen, auto's ... niets. Alleen fietspaden. Op het saaier stuk na de alb heb ik oor-plugjes ingedaan met muziek, luid meezingend verder gefietst. De voor allen overbekende muziek als Eferklang, Lianne la Havas, Durutti Column en Dustin O'Halloran. Maar ook minder bekenden als Radiohead, Bach en de Beatles.

Laatste stuk voor Augsburg weer een paar stevige klimmetjes, een beetje regen en een lekke voorband deze keer. Stukje glas. 10 minuten om te plakken.

Han stuurde mij nog een stuk uit een Duitse krant. Hett gebied waar ik morgen doorheen fiets (Utting en Garmisch-Paternkirchen) is op de rand van overstromen door de aanhoudende regenval van de afgelopen dagen. Morgen is het er nog bewolkt maar droog. Na morgen gaat de zon daar weer schijnen. De goden fietsen nog steeds met mij mee. Ik heb nu 1.048 km gefietst in 69 uur en ik heb 11.117 Kcal verbrand sinds A'dam.

Nu in een IBIS Budget Hotel in Augsburg. Gegeten bij de Chinees naast de nep-Aldi. Vannacht komt er mogelijk onweer. Van Liesbeth heb ik geleerd dat dat heel gevaarlijk en eng is. Zeker in een tent met een alu-tentstok van wel 55cm recht omhoog. Ik heb dus geen keuze en moet wel een hotel in.

Etappe 12: Schwäbische Alb

Ellwangen - Dillingen an der Donau
69,0 km • 295 m ▲ • 295 m ▼

Route: p. 144
Overnachten: p. 75

Etappe 13: Bayerisch Schwaben

Dillingen an der Donau - Gersthofen
46,5 km • 270 m ▲ • 245 m ▼

Route: p. 149
Overnachten: p. 77

Een vosje

Etappe 14: Van Lech naar Ammersee

Gersthofen - Utting am Ammersee
58,4 km • 230 m ▲ • 145 m ▼

Route: p. 152
Overnachten: p. 83

Etappe 15: Pfaffenwinkel

Utting am Ammersee - Garmisch-Partenkirchen
82,1 km • 440 m ▲ • 265 m ▼

Route: p. 196
Overnachten: p. 87

11e dag (3 sept):

Gisteravond is het mij al opgevallen. Er is in Augsburg een grote kermis dichtbij. Zeker 60% liep in lederhose of deerndel jurkje. Dit is Bayern. Van de overige 40% is de helft politie of bewaking. Dit is Europa in 2017.

Vandaag ontbeten bij het 24/7 benzinstation naast het hotel. Beter en goedkoper dan het hotel. Ik denk "wat hoor ik toch?". Hebben ze de radio aan staan met een heuse zondagochtend mis. Heel snel dooreten en wegwezen.

Ik krab mij vooral s' avonds gek aan de muggenbeten op mijn benen. Ik heb ze al een week. Hele gemene met dikke bulten en veel vocht. Ik denk van toen op de camping aan de Rijn. Maar ik bedenk mij: ik heb in de Rijn gezwommen. Zitten er soms piranha's in de Rijn? Of een chemische lozing?

Vandaag een stuk gefietst wat iets saaier is. Zeker na de Schwäbische Alb. De eerste silhouetten gezien van de Alpen. Ik had ineens de neiging heel hard te gaan zingen (zie commentaar van Peter, ik neem aan Vonke).

Nog wat ervaringskennis: als je stijl omhoog gaat in de hoogste versnelling ga je heel langzaam en heb je de neiging om te gaan slingeren. Tip van Rene: blijf vooral aan de bergzijde van het smalle pad.

In Augsburg liggen er zandzakken voor de winkels. Ik fiets net achter het slechte weer aan. De rivier kolkt hard en is op zijn hoogst mogelijke punt, net voor overstroming.

Verder langs de Ammersee gefietst. Mooi groot meer met rondvaartboten, burchten en mooie huizen aan de randen.

Vannacht in een hotel in Eberfing. Fiets achter tegen de trap aan geparkeerd. In de stube zit een club van lokalen aan de stamtafel te drinken en te eten. Ik heb het gesprek voor de lol opgenomen. Er is echt niets van te verstaan. Maar dan ook helemaal niets.

Morgen begint de echte klim naar Garmisch.

Met de klok mee:

- Ammersee met kerkeje
- Zandzakken in Augsburg
- Vissersboten
- Pompoenen
- Ammersee
- Nog meer Ammersee
- Kolkende rivier

12e dag (4 sept):

Etappe 15: Pfaffenwinkel

Utting am Ammersee - Garmisch-Partenkirchen
82,1 km • 440 m ▲ • 365 m ▼

Route: p. 156
Overnachten: p. 117

Vandaag wilde ik vroeg beginnen. Alles ingepakt, ontbijt gehad, fiets gepakt. Geen fiets sleutel. Terug naar kamer, alles nagelopen. Geen fiets sleutel. Alles uit de tassen gehaald. Geen fiets sleutel. Heeeel heeeeeeel diep nadenken ... in de zak van de jas die ik gisteren aan had bij aankomst en die nu onder in mijn tas zit. Ik heb ergens een reservesleutel bij me maar waar? Ga ik nog zoeken.

Het eerste stuk tot de Riegsee had ik eigenlijk gisteren willen doen. Maar goed dat ik het niet gedaan heb. Was te ver geweest. Vanochtend eerst naar Garmisch-P. De eerste echte klim. Daarna nog een paar stevige klimpartijen. Prachtige tocht tussen de bergtoppen door. Uiteindelijk 'sehr sportlich' maar goed te doen. Het viel me mee. Nu op de Leutaschklamm. Een lange vlakke bergkam van 15 km. Morgen nog 5 km met een laatste klim naar de Buchener Höhe, daarna stijl naar beneden naar het Inntal.

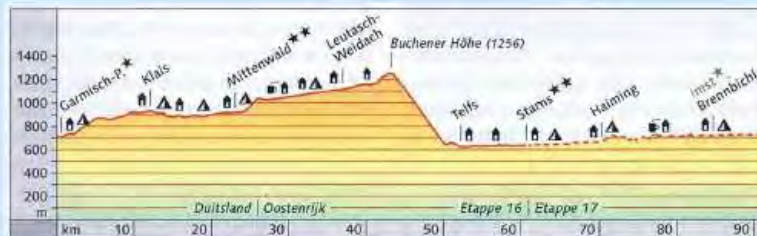
Hierboven is het vannacht 6 tot 8 graden. Van ellende maar weer een hotel genomen voor 50 € incl. ontbijt, zwembad en 2 rondjes sauna. Het blijft afzien. Zal ik me scheren of alles gewoon laten staan tot aan Rome?

Nu in Oostenrijk, het 1e boek van 3 uitgereden. Tijd voor de 2e sigaar. Ik zal vandaag even de beloofde jaloersmakende foto's plaatsen.

Etappe 16: De Alpen in

Garmisch-Partenkirchen - Stams
61,0 km • 740 m ▲ • 810 m ▼

Route: p. 86
Overnachten: p. 21

Alpen in de verte tussen de huizen door

Filmopnames aan de Giesensee

Op de Leutaschklamm

13e dag (5 sept):

Het kan bijna niet meer fout gaan. Etappe 13 is al lang achter de rug, vandaag de 13e dag afgerond, ik ben de 1.300 km gepasseerd. Maar goed dag ik niet bijgelovig ben.

De dag begon met regen tijdens het ontbijt. Tegen de tijd dat ik klaar was, bepakt en bezakt, was het weer droog. Wel nog wat fris, 10 graden. 's Middags kwam de zon door, 18 graden.

Eerst een fikse klim over 5 km van 10% naar de Buchener Höhe. De eerste zware uitdaging zit erop. Ik ben over het eerste deel van Alpen heen. Ging redelijk goed. Het viel mij zeker niet tegen.

Na de Buchener Höhe, stijl naar beneden over 7 km naar het Inndal. Onder de 40 km / uur gebleven (moest van mijn moeder). Mijn voorwiel gaat klapperen boven de 40 km/uur door het gewicht van de tassen. Kramp in mijn handen van het remmen.

Eenmaal beneden een minder interessant stuk langs de Inn, tussen het spoor en de snelweg. Veel op en neer. De korte klimmetjes zijn gemener dan de lange. Aan het einde van de middag had ik het wel een beetje gehad. Licht zure benen.

Vanmiddag langs het begin van het Ötztal gefietst (Sölden / Timmelsjoch). Alternatieve route. Gedurende 32 km continu klimmen naar 2.500 meter. Zal ik het doen? Hmmm neeeeeeeeeeh.

Nog bij een fietsenmaker gestopt om mijn stuurpen. Er zit wat speling in. Hij heeft het even vastgezet. Aardige vent. "Wat kost het?" "Nou, geef maar wat voor de kinderen hun spaarpot."

Nu op een mooie camping in Prutz aan de voet van de zwaarste etappe van de gehele tocht. Morgen naar de top van de Reschenpass (1.515 meter) en dan naar beneden Italië in.

Vanavond gegeten met Rob uit Amersfoort, een mede-fietser. Was gezellig. Rob was ik eergisteren al onderweg tegengekomen. Hij was vannacht in het Inndal op een camping helemaal weggeregend. Het hotel gisteren was dus geen verkeerde beslissing.

Morgen vroeg alleen weer verder de pas op. Afgesproken met Rob om alleen te fietsen maar elkaar wel op te zoeken op een camping (telefoonnummers uitgewisseld).

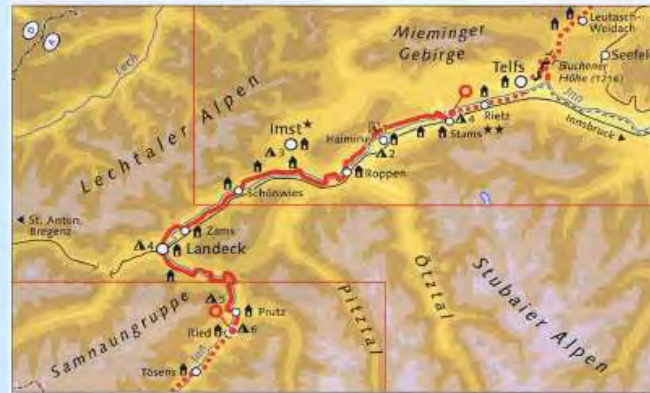
Etappe 17: Oberinntal

Stams - Ried

60,3 km • 510 m ▲ • 275 m ▼

Route: p. 90

Overnachten: p. 25

Slecht te zien, de achterzijde van Sölden, een goede keuze om het niet te wagen.

Raften op de Inn

De weg de Ressenpass op

Etappe 18: Over de Reschenpas

Ried - Glurns
64,4 km • 950 m ▲ • 895 m ▼

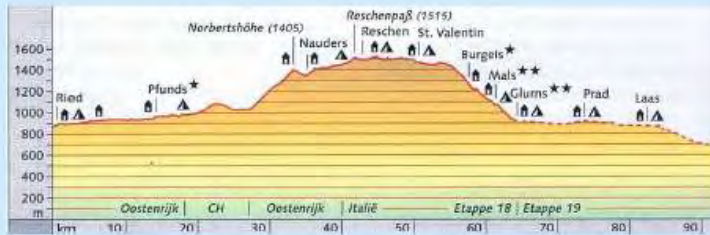
Route: p. 95
Overnachten: p. 30

Op de Reschenpass (6 sept):

Ik heb het gehaald. In 1 keer. 20 km met vele korte stijgingen. Daarna 6 km met 11 bochten en 10% stijging continu. Kapot. Geen normaal mens doet dit. Nooit meer. Liesbeth, kom me halen. Ik wil niet meer.

Maar ik ben er. Ik heb het gehaald. Viel eigenlijk wel mee. Was prachtig. Had het veel eerder moeten doen. Volgend jaar weer.

14e dag (6 sept):

Nu aan de voet van de Rösschenpass, maar dan aan de Italiaanse kant. Geweldig wat een dag. De pas was killing maar ik doe hem zo weer (over een maandje of zo).

Prachtige rit, onverwachts nog 10 km door Zwitserland, veel dagjesfietsers, velen met e-mountainbike. Ook veel mensen die de fietsbus naar boven nemen en dan naar beneden kachelen. En dat kan ongeloflijk hard.

Rob uit A'foort nog een paar keer tegengekomen. Helaas niet op dezelfde camping vandaag. Hij zit net iets verder dan ik. Veel andere LAF's (langeafstand fietsers) tegengekomen. O.a. een stel uit Eindhoven die de foto op de Rösschenpass voor mij genomen hebben. Allemaal zijn ze wild enthousiast (of willen niet toegeven dat ze er geen zak aan vinden, ik kan me het niet voorstellen).

Nu op een camping in Prato, te duur, heel klein plekje, tussen de Tsjechen, wel met een mooi sanitairgebouw met zwembad (niet gezwommen).

Morgen naar Merano. Ik moet daar besluiten of ik de hoofdroute zal nemen of via de Brenta Dolomiti (Madonna di Campiglio) en het Gardameer zal gaan. Mijn tegenzin is vooral dat ik geen redelijke beschrijving heb van dit stuk door de Brenta Dolomieten. Het lijkt mij wel een heel erg mooi alternatief voor de hoofdroute langs de Brennerpas autostrada.

Wat mij opvalt, heel vreemd, sinds vanmiddag stromen alle beekjes en rivieren de andere kant op. Raar.

15e dag (7 sept):

vandaag allemaal bergafwaarts dacht ik. De eerste 40 km was continu naar beneden. Ging als een speer. Net voor Merano een fietspad met haarspeldbochten stijl naar beneden. Wel heel spannend voor mij en inspannend voor mijn remmen. In Merano de meest slechte hamburger gegeten in een dorpscafé met tent en schoolkinderen.

Vanaf Merano wat wind tegen maar dat viel wel mee. Temp. was 24 graden. Perfect. Toch niet de route via de Brenta Dolomieten gekozen. Ik ben wel verstandig hoor.

Bij Bolzano toch onverwachts een paar korte maar pittige klimmetjes. Desondanks 110 km gedaan. Bijna 2 etappes in 1 dag.

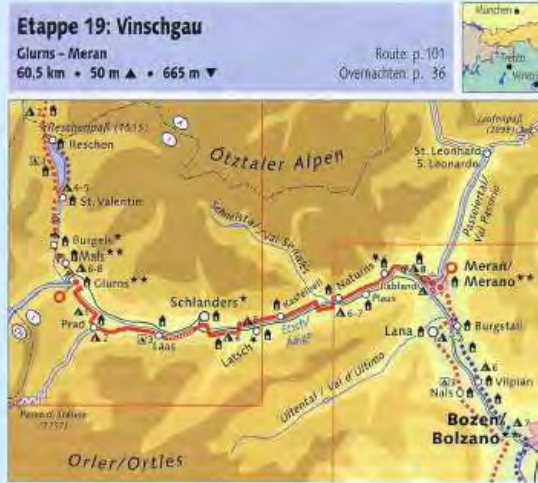
Vandaag een paar keer Nederlandse teksten gezien, in het groen op de weg geschilderd. Was me in Oostenrijk ook al opgevallen. Teksten als: 'te voet', 'pas op voor rechts' etc. Welke idioot van een over-verontruste landgenoot ontnemt mij de illusie dat ik iets unieks doe. Ik voel me nu net een massa toerist, fietsend met blinde geleide hond. Ik ga mij er maar niet aan storen.

Ik sta nu op een camping in Lana met zwembad en met Rob (die uit A'foort). Effe een paar baantjes getrokken. Vanavond prima gegeten samen met Rob. Morgen verder naar Trento en Verona. We zien wel hoe ver ik kom.

Nu in mijn tentje met regen. Verderop onweert het. Het begon net toen ik erin lag. De WeerGradar app zegt dat het zo weer droog zal zijn. Ik hoop het, mijn was hangt buiten.

Het regent ondertussen al weer wat minder.

De volgende ochtend gewassen en tanden gepoetst naast een dandy Italiano. Ik sta in mijn sportshirt, rats, rats, gel door mijn haren, effe pinkeln en klaar. In de zelfde tijd heeft hij in zijn badjas staan klooiën met een haardroger om zijn coupe in model te krijgen, een parfummetje hier, een smeerseltje daar. Hij is zeker nog wel een uurtje bezig voordat hij naar zijn caravan terug kon. Hij staat mij aan te kijken of ik helemaal gek ben. En ik hem terug.

In de verte de grote Dolomieten / Rosengarten

De Brenta Dolomieten / de achterzijde van Madonna di Campiglio

16e dag (8 sept):

Afgelopen nacht ruim 2 uur forse regen gehad. Mijn tentje heeft het gehouden maar het had niet langer moeten duren. Alles is droog gebleven behalve de 4 stukken wasgoed die nog buiten hingen. Er is in het hele gebied 1 kleine bui, precies boven ons en zich niet verplaatsend. Ik heb de halve dag met een onderbroek en een shirt aan mijn fiets gereden, als vlag om ze droog te krijgen.

Vandaag een minder interessant stuk langs de rivier Adige. Ook een deel langs de snelweg. Continu dalend door het dal richting de po-vlakte. Wel prachtig tussen de bergen door. In Trento geluncht bij een kroegje direct aan de weg. Ik moest wel levensgevaarlijk oversteken maar het broodje en het bier was lekker. Vanaf Trento een forse wind tegen. Stom stampen dus. Onderweg even alles uitgestald om te drogen. Ook de tent. Die was nat ingepakt.

Voor Trento is alles nog hoofdzakelijk Duitstalig. Vanaf Trento niks meer. Ze verstaan niks behalve Italiaans. Ook in hotels, winkels en restaurants niet.

Nu in een oud dorpshotel in Ala. Piep kleine kamer. Het bed is goed. De rest wat zal ik zeggen? Raden maar. Geweldig gegeten in het Italiaans / Indische restaurant direct achter het hotel.

Morgen via Verona richting Ferrara.

De wasdroger

Een ouderwetse wielrenner

Etappe 20: Südtiroler Weinstraße

Meran - Auer

50,7 km • 340 m ▲ • 410 m ▼

Route: p. 106

Overnachten: p. 41

Etappe 21: Etschtal/Val d'Adige

Auer - Mori

75,9 km • 40 m ▲ • 105 m ▼

Route: p. 110

Overnachten: p. 46

Etappe 22: Vallagarina

Mori - Verona

72,3 km • 285 m ▲ • 385 m ▼

Route: p. 115

Overnachten: p. 52

17e dag (9 sept):

Vandaag vroeg op pad. Het hotel was niet best maar ik heb wel lekker geslapen. De cheffin spreekt geen woord Engels of Duits dus gisteren was er onduidelijkheid over de prijs. De chef zat er stilzwijgend naast. Het fietsboekje zei 68 e. Inclusief ontbijt? geen idee. Vanochtend afgerekend met de chef, want die doet het geld. With card 48 e ... with cash 40 e. Nou, cash dus. Kassa gaat dicht. Bureau lade gaat open. Blikje komt er uit. Mijn 40 e het blikje in. Registratie wordt doorgescheurd en in prima Engels zegt hij: "Have a nice trip en enjoy your stay in Italy."

Vanmorgen 1 buitje. Kort geschild onder de druivenstruiken. Die staan hier dakgewijs opgesteld. Verder 22 graden maar wel broeierig. Er is onweer op komst vannacht.

Tussen de druivenvelden door gefietst van de bergen naar de po-vlakte. Continu een wijngeur in mijn neus van de overrijpe druiven. Ook vreemd: in één keer houden de bergen op en zit ik in het vlakke landschap.

De tocht ging grotendeels langs de Adige rivier en een kanaal parallel daaraan. Nog een heel erg stevige korte klim moeten doen.

Verona is een prachtige stad, ommuurd, met een mooi plein en een arena. Wel veel toeristen. Ik heb mijn petje van de Grand Canyon verloren. Onder de snelbinders vandaan geglijpt. Vanaf mijn telefoon via internet gelijke in een nieuwe besteld in Amerika.

Na de bergen is de po-vlakte erg saai. Boeren gehuchten in een vlak landschap. Heel veel grote huizen van de notabelen die er totaal verkerot bij staan. Tussendoor luxe vakantie villa's. Er staan auto's dus er zijn mensen maar alles is dicht en totaal uitgestorven.

Nu lig ik in een hotel in Montagnana, een ommuurde oude stad. Erg mooi, ook het hotel. Afhankelijke van het weer morgen blijf ik hier een extra nacht. Er komt een schip zure appelen deze kant op, of eigenlijk een complete armada. Als ik geluk heb zit ik net op het randje en kan ik er morgen net vooruit fietsen. Ik zie morgenochtend wel.

Rob (die uit A'foort) is ook in Montagnana, maar dan op de camping. Hij is wel een echte vent. Samen even wezen eten bij een geweldig pizza restaurant ingebouwd in de stadsmuur.

2 maal Verona

Etappe 22: Vallagarina

Mori - Verona

72,3 km • 285 m ▲ • 385 m ▼

Route: p. 115

Overnachten: p. 52

Het hotel in Montagnana

Etappe 23: Povlakte (provincie Verona)

Verona - Montagnana

59,6 km • 10 m ▲ • 55 m ▼

Route: p. 122

Overnachten: p. 54

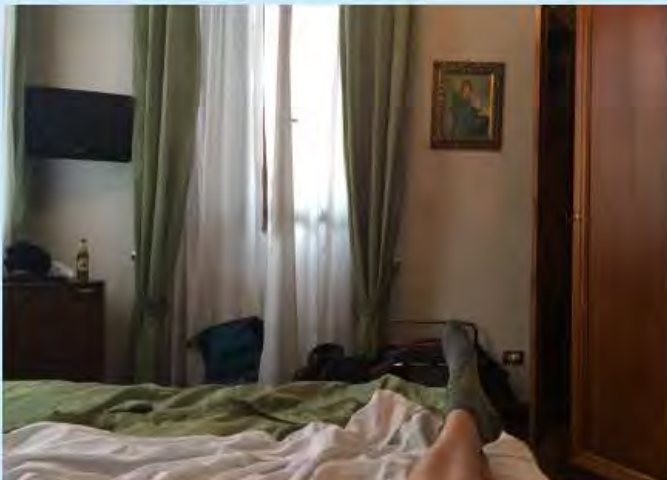
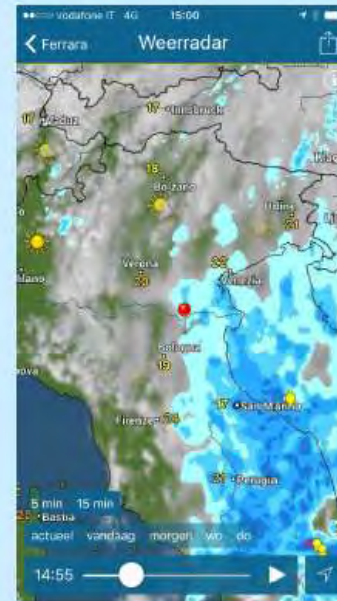

18e dag (10 sept):

Vandaag regen, dus maar een rustdag genomen in het hotel in Montagnana. Montagnana is niet in Toscane. Het ligt tussen Verona en Rimini ergens in de po-vlakte. Het noodweer in Toscane gaat aan mij voorbij. De regen van vandaag is een schampschot van wat er over Toscane is gegaan de laatste 24 uur.

Zoals te zien is op de snapshot van mijn telefoon gaat het slechte weer steeds precies voor mij uit. Schuif ik op, schuift de regen op. Nogmaals, de goden zijn nog steeds met mij.

Gegeten bij hetzelfde restaurant als gisteren. Ongehoord hoeveel pizza's er over de toonbank gaan. Ook veel stapels met afhaal. Soms 10 dozen tegelijk.

Etappe 24: Polésine

Montagnana - Ferrara

73,9 km • 35 m ▲ • 40 m ▼

Route: p. 126

Overnachten: p. 60

Etappe 25: Povalkte (provincie Ferrara)

Ferrara - Anita

69,6 km • 5 m ▼

Route: p. 93

Overnachten: p. 19

19e dag (11 sept):

vandaag 110 km gedaan door de po-vlakte. Steeds net achter de buien aan gereden. Ik zag in de verte de regen vallen. Ik heb het de hele dag droog gehouden. Rob (die uit A'foort) heeft geen rustdag gehouden en rijdt een halve dag voor mij. Tot nu toe daar waar hij is, is er regen. De buien kleven aan hem.

Is dit jaar het Chinese jaar van de naaktslakken? Ik heb al 4 potten vol slakkenpuree gereden. Het zijn er zoveel dat ze niet te ontwijken zijn. Dit is al vanaf Nederland zo. Vandaag was het extra erg.

De po-vlakte tot Ferrara is vreselijk saai en vooral armoedig. 50% van de huizen staan er verkrot bij. Zeker de helft daarvan is verlaten en onbewoonbaar, geen kozijnen meer, dak kapot etc. Ik heb dorp na dorp geen winkel, school, ziekenhuis o.i.d. gezien. Wel staan er dan weer in de middle of niks grote Venetiaanse-stijl villa's. Ze kunnen hier makkelijk een paar honderdduizend vluchtelingen blij maken met een woning en wat grond. Dan gebeurt er weer eens wat in die uitgestorven dorpjes.

Morgen het laatste stukje po-vlakte en dan een stuk langs de Adriatische kust. Morgen schijnt het droog te blijven, half bewolkt, daarna weer volop zon.

Nu in een prima hotel in Portomaggiore. Wie kent het niet? Antonio en Francesca gaan woensdag trouwen, wie kent ze niet? Dat zag ik op 100 foto's aan alle palen van het dorp. Grote happening dus. Na woensdag gebeurt er waarschijnlijk voor 7 maanden helemaal niks meer.

Een archeologisch museum in oude Venetiaanse vila's

Het hoogste punt van de po-vlakte

De gebruikelijke grafombes bij elk dorp hier

De lobby van het hotel waar ik nu zit is aarde donker. Het meisje aan de balie weet geen prijzen, spreekt alleen Italiaans, moet eerst bellen met de eigenaresse. In de hoek zit er een jongen op zijn telefoon te 'weet ik veel watten'. Reageert nergens op.

Een oude perfect Engels sprekende Italiaanse dame komt toevallig binnenlopen. Regelt alles voor me. Is al jaren gast bij het hotel.

De volgende ochtend afgerekend en geen ontbijt genomen. In de hoek zit nog steeds dezelfde jongen op zijn telefoon te 'weet ik veel watten'. Reageert nergens op.

Even naar de supermarkt gefietst, een ontbijtje gehaald en onderweg ergens gestopt en opgegeten.

Om 10 uur in een mini provinciestedje (grootte Driebergen) koffie gedronken. Het is 's ochtends vroeg. Doordeweekse dag. Terras zit vol. Mensen lopen in en uit. Totaal opgedoft en strak in het pak en de lak. Wie werkt er hier in dit land?

20e dag (12 sept):

vandaag begonnen met het laatste stuk van de po-vlakte. Heel erg stevige zijwind en tegenwind. Het lijkt wel een bergetappe. Had ik al gezegd dat het saai is? Dit is het meest saaie stuk. vandaag bijna geen naaktslakken gezien (echt waar). Ik denk dat die het ook te saai vinden in de po-vlakte.

Ik heb wel ondertussen bedacht hoe die Italianen het doen. Ik heb ze door. Het is een geniale economische perpetuum mobile. Elk plaatsje heeft 7 gezinnen in 7 huizen met elk een eigen espressobarretje ... en natuurlijk 1 kerk. De espressobar is 1 dag per week open, elke bar op een andere dag. Ze zitten dus de hele dag bij elkaar op de koffie per rouleerbeurt. Zo gaat het geld rond zonder er iets voor te hoeven doen anders dan espresso drinken. (ja, espresso in Italië. In Frankrijk is het expresso).

Aan het einde van de po-vlakte langs een groot meer met vele vogels gereden. Schattig pondje genomen om richting Ravenna te gaan.

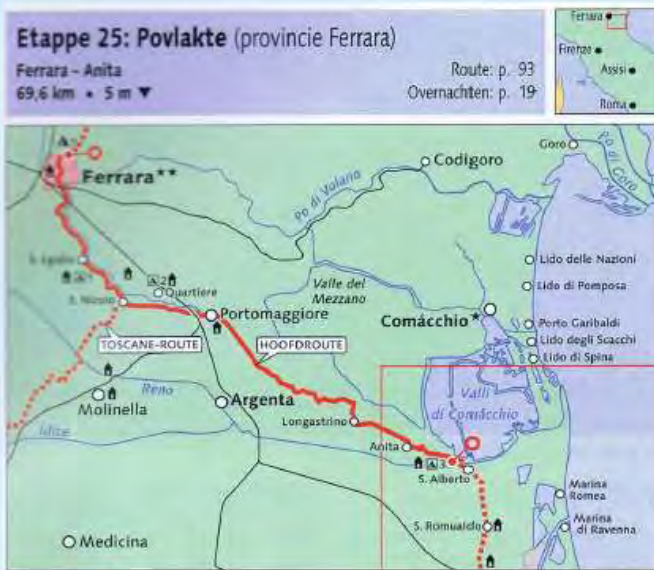
Ravenna is een lelijke stad. Hard doorheen gefietst. Dat doe ik trouwens ook bij mooie steden. Daarna verdwaald in een enorm pijnbomenbos. Prachtig. En die geur, na al dat niks.

Na het bos bij de kust aangekomen. 1 lange strook van het ene gehucht na de andere. Weinig mensen. Veel hotels en restaurants zijn al dicht. Zou het seizoen al voorbij zijn?

Het meest noordelijke dorp Cervia is er het ergst aan toe (zie foto). Soms is het net Xai Xai (voor ingewijden, Mozambique).

Nu op mega grote camping met mijn mini tentje. Voeten net in de Adriatische zee gehad. Morgen de bergen weer in voor de laatste echte klim. De eerste contouren heb ik al gezien in de verte.

Volgende pagina's:
 - Het pijnboombos tussen
 Ravenna en de kust
 - Ravenna?

21e dag (13 sept):

Afgelopen nacht slecht geslapen. Het blijkt dat mijn mini matras lekt als hij nat wordt. Door het condens vocht van de tent was hij vochtig geworden en heb ik de nacht op de harde grond doorgebracht. Ik heb wel geslapen maar zeer onrustig. Gelukkig is de camping zo groot (er is ook een kapper op de camping) dat de Spar op de camping een infloat matras heeft liggen.

Vandaag uit de saaie po- vlakte (had ik dat al gemeld?) en de lelijke kuststrook. Terug de bergen in, mooie dorpjes, bossen en beekjes. Mooie jaloersmakende plaatjes geschoten.

Vanmiddag zat er een tijgermug op mijn arm. Als ik één deze dagen rillend langs de weg wordt gevonden dan is het knokkelkoorts (dengue) of Westnijlziekte.

De camping in Porto Messa was helaas al dicht (einde seizoen). Er was volgens de kaart geen hotel in Porto Messa. Toch even gevraagd aan een voorbijganger in mijn beste Italiaans. De dame verwees mij naar het restaurant waar ik voor stond. "verhuurt ook kamers hoor." Even vragen. "Geef me een half uurtje om de kamer klaar te maken." OK, geef mij dan maar een half uurtje biertjes."

Nu in een prima hotelkamer boven een prima restaurant voor een appel en een ei. De zoveelste keer een wasje gedaan in de wasbak van de hotelkamer. Eigenlijk moet je 2 sets meenemen met sneldrogende sportkleding. Elke dag even wassen met shampoo, uitspoelen, drogen, klaar.

Geweldig gegeten (lasagne al forno, ossobuco, panna cota, espresso, grappa).

Morgen het 2e deel van de laatste grote klim voor Rome. Vroeg weg. Het is zonovergoten 25 tot 30 graden de komende dagen.

Links, met de klok mee:

- vissershokjes langs het meer
- nee, niet Xai Xai, wel Cervia
- strand aan de Adriatische kust
- mijn tenje tussen de bungalows

Etappe 27: Valmarécchia

Cesenatico - Ponte Messa
62,8 km • 450 m ▲ • 115 m ▼

Route: p. 103
Overnachten: p. 29

Het restaurant in Porto Messa:

- pa aan de pizzaoven
- ma in de keuken

Het uitzicht net voorbij Porto Messa

22e dag (14 sept):

Gisteravond om 22:30 in mijn beste Italiaans aangegeven dat ik vroeg weg zal gaan (07:00) en alvast wil betalen voor alles. Nee, nee, geen probleem de eigenaar / pizzabakker is er om 06:00. Hij staat op dat moment nog stapels met pizzadozen te vullen.

Vanochtend om 07:00 is meneer er al met 15 klanten aan de koffie, babbelend en sommigen aan een neut. Totaal 50 € afgerekend voor ruime mooie kamer, geweldig 3 gangen menu, 2 bier en een koffie.

De lucht is bijna zwart bij vertrek. Buienradar zegt dat het droog blijft.

Een hele stevige klim gedaan van 07:30 tot 11:00 van 400m naar 1050m. Heel erg harde tegenwind. Ook in de afdalingen moet ik trappen om vooruit te komen. Het is heftig. Prachtige omgeving. Echt Toscane / Umbrië. Mooie plaatjes.

Boven (nog steeds droog), totale leegte, geen wind meer en 17 km stijgt naar beneden naar Sansepolcro. Ik heb 4 lagen aan om warm te blijven. Niet dat het koud is maar met zweet en de wind koel je enorm af.

Daarna prachtige tocht door het glooiende Umbrië. Opvallend veel tabaksplantages in deze streek. Uitzichten zijn adembenemend.

Nu in hotel in Piccione. Niemand heeft mij verteld dat het hotel hoog op de berg ligt. Een gratis extra mega steile klim van 4 km van zeker 10%. Het diner (zie foto's) is pure noodzaak om weer op krachten te komen.

Etappe 28: Appennino Tosco-Romagnolo

Ponte Mesa - Sansepolcro

47,0 km • 725 m ▲ • 740 m ▼

Route: p. 109

Overnachten: p. 31

Etappe 29/30FA: Val Tiberina

Etappe 29: Sansepolcro - Assisi

86,6 km • 330 m ▲ • 435 m ▼

Route: p. 111

Overnachten: p. 39

Etappe 30FA: Anghiari - Assisi

90,9 km • 335 m ▲ • 585 m ▼

Route: p. 167

Overnachten: p. 39

- Links:
- uitzicht
 - uitzicht
 - scheur in de weg
 - uitzicht
 - bordje Toscane

- Rechts:
- uitzicht over Umbrië

Compartimento della Viabilità per la Toscana

SR 258

valico di Viamaggio

1050 m s.l.m.

Vorige pagina's:

- weer een top bereikt
- Citta di Castello
- 4 * diner
- tabaksplantage
- Trestina?

23e dag (15 sept):

Oeps het is al 24:00 geweest. Iedereen ongerust waarom ik nog niets geschreven heb vandaag. In welk ravijn ligt hij?

Vandaag een aantal stevige hellingen moeten doen. Onverwachts. Halverwege 3 keer Nederlanders tegengekomen. Die blijven op een camping hangen. Met Gerard uit Arnhem besloten om door te gaan tot Otricoli. Stevig stampen, meer dan verwacht. 120 km gedaan met veel stijgen erbij. Nu in een hotel met een geweldige keuken, de beste tot nu. Zojuist van tafel gegaan na stevige filosofische gesprekken (met veel bier en wijn).

En nu ga ik slapen. Morgen nog 75 km tot Rome.

Rechts, met de klok mee:

- eerste keer een bordje Rome
- Assisi
- nee, niet de St. Pieter
- Gerard uit Arnhem op zijn racefiets

Volgende pagina's:

- Narni, de mooiste stad op de mooiste plek tot nu toe
- Het uitzicht vanuit de kroeg met Gerard aan het bier

Etappe 30: Onderlangs de Monti Martani

Assisi - Massa Martana

49,5 km • 495 m ▲ • 420 m ▼

Route: p. 116

Overnachten: p. 43

Etappe 31: Zuid-Umbrië

Massa Martana - Otricoli

50,6 km • 530 m ▲ • 745 m ▼

Route: p. 120
Overnachten: p. 47

Etappe 32/36T: Túcscia Romana

Etappe 32: Otricoli - Rome

75,4 km • 720 m ▲ • 780 m ▼

Etappe 36T: Lago di Bracciano - Rome

50,1 km • 385 m ▲ • 540 m ▼

Route: p. 123
Overnachten: p. 50

24e dag (16 sept):

Met het zware eten van gisteren, te veel alcohol en 18 graden 's nachts was het geen goede nacht. Toch om 08:30 vertrokken. Gerard moest zijn neus nog poederen dus ik ben alleen vertrokken.

Umbrië is allemachtig afschuwelijke prachtig mooi. Narni (80 km voor Rome) is tegen de berg, een ommuurde binnenstad, pleintje. Alles zo uit een reisfolder.

30 km voor Rome wordt het langzaam aan heel erg lelijk. Alles wordt zo het raam van de auto uitgegooid de berm in. Wat een zooi. Ook het wegdek is vreselijke slecht. Ik moet heel goed oppassen dat mijn voorwiel niet in één van de sleuven klem komt.

Ook de hellingen zijn smerig. Van die hellingen dat je bij elke bocht denkt: há ik ben er. Nou dus niet. De stijgingen zijn ook 2 keer zo lang als de dalingen. Heel gemeen van die Italianen om ze zo aan te leggen.

Maar vanmiddag om 15:00 ben ik aangekomen, na 2.350 km, 145 uren in het zadel en 27.300 Kcal verbrand. "I did it."
Ik was 77 kilo toen ik vertrok. Ik laat nog weten wat het eindresultaat is.

De meesten die ik onderweg tegen ben gekomen hebben een aanleiding om dit te doen. Gescheiden, kanker overwonnen, ontslagen, failliet etc. Ik ben blij dat ik het gedaan heb omdat ik er gewoon zin in had, zonder te wachten op Ik weet niet wat.

Nu in een huisje op een camping net buiten Rome, vlucht geboekt, fiets en bagage ingeleverd en taxi geregeld. Morgenochtend vlieg ik naar huis. Over een weekje zal mijn fiets en bagage thuis worden afgeleverd.

Ik ga dit heel graag nog een keer doen, het liefst met Liesbeth. Ze zal het geweldig vinden. Ik ook. Ik ben nu lek geprikt. Normaal nemen de muggen alleen Liesbeth.

De Engelenburg aan de Tiber

Heel ver weg is hij al te zien, de St Pieter

Thuis (21 sept):

Mijn laatste verslag. Na nauwkeurige meting over enkele ochtenden na thuiskkeer heb ik geconcludeerd dat ik met de fietstocht in het totaal 2 kg heb weggefietst.

Gezien het grote aantal bezoeken en reacties op mijn dagboek, vooral door de pensionada's, denk ik dat er grote behoefte is aan dagelijks leesvoer voor bij de koffie. Ik zal een rekening openstellen voor donaties aan mijn volgende reis. Voor de grotere donaties stel ik tekst en embleem ruimte beschikbaar achter op mijn shirt.

Tot gauw.

Wat doe ik anders de volgende fietstocht:

- Ortlieb fietstassen - helemaal blij mee; absoluut waterdicht
- tentje - bleek achteraf net te klein en enkelvoudig is erg vochtig vanwege de condens; ik heb nu een andere iets duurdere en iets grotere 2-persoons dubbeldaks tent gekocht (Vango Blade 200); is wel 1,7 kg i.p.v. 1,1 kg.
- slaapzak - helemaal blij mee; bij 10 graden of minder 's nachts wel lang ondergoed aan; de zak gebruiken als kussentje is niets
- mini kussentje - helemaal blij mee
- inflaatmatras - bleek achteraf lek zodra hij iets nat werd; 1 email, direct geld terug ontvangen; een nieuwe gekocht bij Bever sport (Seat to Summit, Ultra Light, 100 €)
- regenjas - helemaal blij mee; vooral de luchtgaten onder de armen zijn prettig
- Sealskinz sokken - must have; don't leave home without them
- Sole Stove kook-setje - heel leuk ding; uiteindelijk niet één keer gebruikt; voor de volgende tocht
- aluminium haringen - de lullige haringen die met de tent worden meegeleverd zijn niets waard; te zwaar, zo krom en geen houvast in de grond; voor 8 € op internet lichtgewicht alu-haringen gekocht; essentieel
- tenthamer - haringen inrammen met een steen is niks; mijn handen een paar keer kapot geslagen; via Amazon.de een aluminium tenthamer gekocht (8 €)
- stoeltje - lang niet op elke camping zijn er zitplaatsen; dan staat je tent en sta je er naast zo van: "OK en wat nu?"; ik heb een super lichtgewicht stoeltje gekocht; Helinox 700 gr.; om te kunnen zitten zodra de tent staat; (Bever sport 80 €)
- 2e kilometerteller - Elk routekaartje begint te tellen bij 0 km; elke dag doe ik 5 tot 6 kaartjes; het is handig om de teller bij ieder kaartje te resetten; maar ik wil niet het dag-totaal en het daggemiddelde moeten resetten; een 2e simpele teller voorkomt dit "probleem".

Ik had te veel kleding mee. 2 of 3 sets met goede sneldrogende sportkleding is prima. De hardloophoes met lange pijpen is perfect om te fietsen als het wat frisser of nat wordt.

Achteraf de rekening opmakende is van hotel naar hotel wel erg duur. Ik heb nu iets meer dan de helft in hotels gedaan. Een hotel is al gauw 50 à 60 €. Dan komt het diner er nog bij. B&B is nagenoeg hetzelfde. Volgende keer zal ik meer campings opzoeken. Is ook leuker met alle aanspraak. In Nederland en Duitsland zijn de campings goedkoop (9 €) en uitstekend. In Italië iets duurder (19 €) en ook prima. Veel campings sluiten half september.

